

4 Kjölens, julen 1945.

STATSMINISTEREN

Fra tidenes morgen har Kjölen dannet skillet mellom Norge og Sverige. Enkelte parter av den kan være kolde og utilnærmelige. De står vakt, og synes bare å ha en oppgave, nemlig å hindre enhver forbindelse mellom de to land.

Andre parter derimot er mere tiltalende og tillitvekkende. De likesom innbyr til bedre forståelse mellom de to land. Og over disse har da også trafikken mellom Sverige og Norge gått siden den grå oldtid, og inntil våre dager. Kjölen var ikke bare et grenseskille. Ved sine mange veier, skar og råker var den en formidler av vennskapelig forbindelse mellom de to folk.

Under den nåværende krig er det over Kjölen at strømmen av de norske flyktninger har tatt seg fram til Sverige. For dem var Kjölen en venn og et vern. De har vel i de fleste tilfeller vanskelig kunnet følge veiene eller jernbanen. Der holdt tyskerne og deres håndlangere, forræderne, vakt. Og det var dødsstraff for å forlate Norge. De måtte forsøke å komme seg over på de vanskeligste og mest utilgjengelige steder. Men kom de seg først over, så beskyttet Kjölens mektige rygg dem, og de ble mottatt som venner og kamerater av det svenske folk.

For å vise at Kjölen ikke lenger skiller, men binder de to folk sammen, har norske og svenske kamerater startet tidsskriftet "Kjölen". Det skal virke for samarbeid og samkjensle i Norden.

Det er en stor oppgave, og det er nødvendig at den tas opp. Vi var en gang stolt over å vise den øvrige verden hva som kunne oppnås, både materielt, sosialt og kulturelt når nærbeslektede folk og naboland arbeidet sammen i frie former. Denne krigen har ødelagt meget. Den har trampet ideer i grus, og den har slått over ende framtids-perspektiver om en lykkelig menneske-tilværelse. Også i samarbeidet i Norden har den slått store, stygge skår. En av våre fredsoppgaver er å hale disse skår. Og her har "Kjölen" sin store berettigelse og sitt store virkefelt.

Vi må bygge opp forståelsen og samarbeidet først og fremst innad mellom Nordens folk, men det må også være oss en plikt å

medvirke til at det skapes trygghet utad. Jeg tror ikke noe på at denne trygghet kan oppnåes ved at vi samlet viser tenner utad til alle kanter og til alle folk. Våre folk må samlet gå inn for å fjerne, eller iallfall sikre de elementer som hittil har skapt frykt og utrygghetsfølelse i verden. Bare derved kan vi være med og skape "Frihet for frykt".

Jeg ønsker "Kjölen" og "Kjöle's" lesere en god jul og et godt nytt år.